

Posudek oponentky diplomové práce

Autorka diplomové práce: **Lucie Vítková (roz. Stehnová)**

Název diplomové práce: **Nové druhy nesporných řízení zavedené zákonem o zvláštních řízeních soudních**

Oponentka diplomové práce: **JUDr. Kristýna Spurná**

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s jinými díly, a to ve výši 6 %.

Autorka předložila diplomovou práci zabývající se problematikou nesporných řízení dle zákona o zvláštních řízeních soudních. Práce je kompilátem, čemuž odpovídá i rozsáhlý poznámkový aparát, jde ale o kompilát v zásadě zdařilý.

Diplomová práce je zpracována na 62 stranách, splňuje tedy stanovený rozsah. Je patrné, že autorka nevěnovala dostatek času korektuře, neboť práce je z formálního hlediska na průměrné úrovni, obsahuje větší množství chyb v interpunkci, překlepů či gramatických nedostatků. Drobnou výtku má oponentka také ve vztahu k osamoceným jednopísmenným slovům na koncích řádků, která je vhodnější zařazovat na začátky řádků následujících. K plynulosti textu měl přispět autorkou vytvořený seznam zkratk nejčastěji používaných právních předpisů, jejichž přehled uvádí ještě před začátkem práce. V samotném textu však autorka zkratky používá jen v některých případech, někdy zbytečně vypisuje celé označení zákona č. 89/2012 Sb. Oponentka má na druhou stranu za to, že pokud je v textu hovořeno např. o občanském zákoníku či občanském soudním řádu bez odkazu na konkrétní paragraf, je na místě použít celé jejich označení, nikoli pouze zkratku.

Práce je doplněna formálně správným a rozsahově bohatým seznamem použité literatury. Autorka čerpala nejen z odborné knižní a časopisecké literatury a právních předpisů, ale také z důvodových zpráv a komentářů. Autorka se rovněž snažila pracovat s judikaturou, a to bez ohledu na to, že práce je věnována nové právní úpravě, k níž logicky aktuální judikatura neexistuje, resp. je velice sporadická. Zpracovala tak alespoň dosavadní judikaturu. Při psaní autorka prokázala dobrou schopnost pracovat s vybranou literaturou, ve většině případů se neuchýlila k pouhému přepisu delších pasáží jiných autorů, ačkoliv práce je kompilátem.

Předkládaná práce je opatřena standardním poznámkovým aparátem, který vhodně doplňuje a zpřehledňuje samotný text práce. Autorka jej využila z větší části k odkazům na použité prameny, ojediněle pak správně k vedlejšímu textu, který by mohl být v hlavním textu rušivý.

Autorka se řádně držela zvoleného tématu i stanovené osnovy. Cíle, který si vytyčila v úvodu své práce, se jí podařilo dosáhnout. Kladně je třeba zhodnotit její rozhodnutí věnovat se především novým zvláštním řízením, byť mohla dle názoru oponentky rozsah ještě zúžit a jednotlivým zvláštním řízením se věnovat skutečně detailně.

Práce je kromě úvodu a závěru rozdělena do čtyř samostatných kapitol a je ukončena cizojazyčným resumé v anglickém jazyce, které by, zejména s ohledem na celkovou délku práce, mohlo být rozsáhlejší. Jednotlivé kapitoly a podkapitoly na sebe logicky navazují. Práce je dostatečně přehledná a pro laického i pro kompetentního čtenáře dobře srozumitelná.

První kapitolu navazující na úvod věnovala autorka rekodifikaci civilního procesu, resp. důvodům přijetí zákona o zvláštních řízeních soudních. V následující kapitole stručně zpracovala diferenciaci sporného a nesporného řízení a seznámila čtenáře se základní charakteristikou nesporného řízení. Třetí kapitola pojednává obecně o zvláštním řízení soudním, o účastnících tohoto řízení, průběhu řízení, rozhodnutí, opravných prostředcích atd.

Čtvrtá kapitola představuje stěžejní část celé práce. Autorka v ní rozebírá postupně jednotlivé druhy nesporných řízení, a to ve dvanácti podkapitolách. Drží se zákonného řazení vybraných nesporných řízení, zpracovala tedy nejprve řízení o některých podpůrných opatřeních, dále řízení o prohlášení člověka za nezvěstného, řízení o přivolení k zásahu do integrity a další. Vzhledem k tomu, že se diplomantka drží převážně textu zákona o zvláštních řízeních soudních, případně občanského zákoníku, a z větší části vychází z odborných publikací, neobsahuje tato část zásadní věcné nedostatky.

Jako vhodnou lze v současné době vnímat komparaci se zahraniční právní úpravou, případně analýzu unijních předpisů a vyhodnocení, zda mají nějaký dopad na českou právní úpravu. Autorka se v podkapitole 1.1.4 pokusila o komparaci s vybranými státy evropského prostoru, konkrétně pak s právní úpravou Rakouska a Německa, zůstalo však skutečně pouze u pokusu, který si označení komparace ani nezaslouží.

Autorka bohužel až na výjimky neobohatila práci samostatnými úvahami, vlastními názory a případnou kritikou. Celá práce působí povrchně a popisně. Autorka v podstatě nepřichází s ničím, co by text jakýmkoli způsobem oživovalo.

Předloženou práci doporučuji k ústní obhajobě, neboť splňuje všechny požadavky, které jsou na ni kladeny a předběžně ji hodnotím jako velmi dobrou v závislosti na průběhu obhajoby. V jejím rámci necht' se diplomantka kromě vlastní obhajoby vyjádří k možnosti tzv. klidu řízení.

V Plzni dne 13.5.2017

.....
JUDr. Kristýna Spurná